

REDACTIA

Arad, Str. Aulch (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
un fl. 2.—

Penru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulch (Adam)

INSERȚIUNILE

de 1 fr. garnond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

BIZANTINISME.

II.

„Voi,—mi-a zis Ioan Brătianu în anul 1886, când am avut întâia oară mulțumirea de a-l vorbi,— un singur serviciu puteți să-i faceți României: să vă apărați interesele cum știți și cum puteți, dar' să ne spuneți totdeauna cu inima deschisă tot ceea-ce gândiți și vreți să faceți, pentru-ca să fim cei mai bine informați despre cele ce se petrec în Ardeal și să nu ne temem nici odată, că vom fi surprinși de vre-una dintre faptele voastre.“

„Și ce ne dați în schimb pentru acest serviciu? — l'am întrebat eu. — Ne veți spune și D-voastre tot ceea-ce gândiți și voiți să faceți?“

„Aceasta nu,—mi-a răspuns el zimbând în felul lui particular. — Noi foarte adese-ori suntem legați prin angajamente internaționale, și sunt multe lucrurile, pe care am dori să le aflăm, dar' nu vi-le putem spune. Vă facem însă un alt serviciu mare: nu lăsăm, ca alții să vă mintă, și spunem mai departe ceea-ce voi ne spuneți.“

Acesta e temelul firesc al legăturilor dintre Românii din Ardeal și frații lor din România.

Ort-și-care om de stat, dacă e om de stat, ține să fie bine informat despre cele ce se petrec în țările învecinate cu patria lui. Cu atât mai virtos trebuie să fiină omul de stat român a fi bine informat despre cele ce se petrec la Românii din Ardeal. De aceea oamenii de stat ai României toți și-au dat și își dau silința de a-și câștiga între Românii din Ardeal oameni de încredere, care știu să judece bine lucrurile și le spun adevărul asupra celor ce se petrec în Ardeal.

Românii din Ardeal sunt și ei interesați, ca la București să se știe bine ceea-ce ei gândesc și vor. Sunt multe ușile, care pentru dinșii stau închise, dar' se deschid, când frații lor din România bat la ele, și este mare ajutorul ce li-se dă, când aceștia pot să spună adevărul asupra celor ce se petrec în Ardeal.

Nu însă toți oamenii politici ai Ardelenilor se mulțumesc cu aceste legături firești. Unii mai așteaptă și altfel de servicii, ear' alții cer și altfel de ajutor.

După ce bunele relații s'au stabilit între România și Austro-Ungaria, guvernul României era nevoit a stăruia să fie înlăturat și conflictul dintre Români și Maghiari, în urma căruia îi se crează atât de mari și de multe greutăți. Se credea deci, că guvernul liberal face o frățescă presiune asupra Românilor din Ardeal, ca să între la învoială cu Maghiarii. Urma a dovedit însă, că lucrul acesta nu era adevărat. Nici un serios om de stat al României nu va risca să se compromită făcând încercare de a determina atitudinea politică a Românilor

din Ardeal, în fața cărora nu are nici o autoritate. Românii din Ardeal și Maghiarii au să-și descurce ei înșiși afacerile, și treaba guvernului ungar și numai a lui e să pună la cale descurcarea aceasta. Ear' guvernul ungar era, și va fi în vecii vecilor impotent față cu cestiunea naționalităților.

Această impotență și-o acoperia plângându-se, că buna înțelegere între Români și Maghiari nu se poate stabili, fiind că guvernul României e impotent în fața mișcării iredentiste, care îi ține pe Ardeleni în continuă agitațiune.

Opozițiunea de atunci din România îi „îndemna“ deci și îi „spriginea“ pe așa zisii „iredentiști“, ca să-i creeze greutatea din ce în ce mai mari guvernului. Dacă nu lua guvernul măsurii contra „băieților“, li se dedea maghiarilor, ear' dacă lua măsurii, își făcea opozițiunea din România o puternică armă.

El a luat, precum știm, măsurile și Sécășanu, Ocășanu și Ciureu au devenit pe un timp oare care cei mai importanți oameni pentru opozițiunea din România.

În același timp însă procurorul din Sibiu a ridicat în picioare întreaga poliție din Sibiu și a făcut o strașnică perchișițiune la redacțiunea și la tipografia „Tribunei“, ca să găsească fie manuscrisul, fie corecturile „proclamațiunii“, fie literele, cu care aceasta a fost tipărită.

Eram deci denunțați ca complici ai celor espulsați.

Cine oare ne-a denunțat?

Aceia, care erau interesați să insinue, că guvernul din România prigonește, ce-i drept, pe iredentiștii din România, dar „îndemna“ și „spriginește“ pe cei din Ardeal.

Nu e dar lucru nou ceea ce zice dl T. Maiorescu: D-sa confirmă numai ceea ce s'a zis de atâtea-ori.

După vre-o trei ani de zile guvernul liberal s'a retras, și conducerea afacerilor publice au luat-o în România cei ce nu „îndemna“ și nu „spriginește“ pe turburătorii păcii.

Nici acum nu s'au ivit însă semnele, că pacea între Români și Maghiari are să se facă.

Nu pot să spun, dacă s'a făcut ori nu ceva spre a o pune la cale, dar știu că după intrarea mea în temniță un bun și vechiu prieten al meu, trecând în misiune oficială pe la Viena, a spus acolo, că pozițiunea noului guvern e grea, fiind-că „agitatorii“ sunt spriginiți din România.

În același timp „moderații“ din Ardeal se plâneau, că le este grea pozițiunea, fiind-că „Tribuniștii“ fac „solidaritatea“ peste puțină și zădărnicesc silințele lor de a pune la cale buna înțelegere între Români și Maghiari, ear dl T. Maiorescu, acum ministru, stăruia să mă întorc la București îndată-ce voiu fi ieșit din temniță.

Intorcându-mă de la Vaț la Sibiu, m'am incredințat, că în adevăr nu mai am nici un rost în mijlocul fra-

ților mei, care erau hotărâți să meargă mai departe cu încercarea de a pune la cale o apropiere între Români și Maghiari. Am primit dar propunerea dlui T. Maiorescu și m'am întors în România, dar nu ca să urmez de aici o lucrare, pe care o socotesc zădărnice, ci pentru-că eram convins, că și fără de mine se va face tot numai ceea ce s'a făcut cu mine.

Le eram urgisit maghiarilor și multora dintre români, avusem procese de presă și trecusem prin temniță; nu am avut însă nici odată simțământul, că cine-va mă consideră drept om politicește compromis.—Erau toate ca mai înainte de a fi trecut prin temniță: toți mă întimpinau cu aceeași bunăvoință ca mai înainte și terenul de activitate îmi fusese asigurat chiar mai înainte de a fi sosit eu în țară.

Nu era însă destul c'am plecat de la Sibiu: trebuia să mă dau și dovezi, că sunt hotărât a nu mă mai întoarce niciodată, deci „să-mi regulez pozițiunea“, să mă lapad de „protecția austro-ungară“ și să-mi cer recunoașterea calității de român.

Am făcut-o și aceasta. Nu m'am folosit însă nici atunci, nici mai târziu de drepturile mele cetățenești: nu am votat nici o dată; nu am luat parte la întruniri publice; nu m'am înscris în nici un club public; nu am solicitat nici o funcțiune publică; nu am cerut dela nimeni și nu i-am făcut nimenuia nici un hatâr; nu am susținut și nu am combătut pe nimeni; n'am intrat în concurență cu nimeni; mi-am dat toată silința de a nu jigni pe nimeni.

În lumea bizantinisată, în care suntem osândiți a trăi, oamenii nu se mulțumesc însă, că nu le faci nici un rău, ci te sufer în mijlocul lor numai dacă împărtășesc urile lor și ești gata să le faci rău celor dușmaniți de dânsii.

Nu mai aveam legături politice cu foștii mei tovarăși de luptă și nu voiam să am legături cu nici unul din partidele din țară, dar aveam legături de înrudire, de vechie pretenie ori de colaborare literară: a trebuit să le curm încetul cu încetul și pe aceste și să mă îngrop, așa zicând, de viu, pentru-ca să-mi pot urma lucrarea în liniște și să nu mă aibă nimeni supărări din cauza simpatiilor mele personale.

Notița publicată de dl T. Maiorescu e dovadă suficientă, că nu era destul nici atât. Ar fi trebuit să grăiesc de rău, să mint, să calomniez, să injur, să fac ceea-ce faceau alții, pentru ca să fiu socotit în rândul oamenilor „cum se cade.“

Timp de o sută de ani Fanarioșii au exploatat țările române și le-au adus la deplină ruină politică, economică, culturală și morală. Românii în timp de câte-va decenii au făcut din ele un stat viguros și cu stări economice bine așezate și cuprins de un puternic avânt cultural: ruina morală a rămas însă și nici astăzi nu poate să-și găsească în țara aceasta rost omul, care nu știe să simuleze, să

spună neadevărul și să calomnieze și nu e gata să se lapede fie chiar și de tată și de mamă, când așa cer interesele tovarășiei.

Di T. Maiorescu a spus neadevărul, fiind-că numai așa putea să câștige încrederea oamenilor, cu care s'a însoțit în viața politică.

Ioan Slavici.

Organul officios al Diecesei despre alegerea de episcop. În numărul său din urmă „Biserica și Școala“, redactată de d. Proca, nepotul archimandritului Hamzea, scrie următoarele la adresa noului episcop:

„Felicitând pe Prea Cuvioșia Sa părintele archimandrit și vicariu episcopesc Iosif Goldiș pentru distincțiunea prin carea Sinodul nostru eparchial l'a ridicat la înalta demnitate de Episcop al Aradului, rugăm pe Dumnezeu, ca să-l dăruiască s-telor sale biserici, în pace, întreg, cinstit, sănătos, întru zile îndehungate, drept îndreptând adevărul.“

„Să trăiască întru mulți fericiți ani!“

Regimentul românesc No. 2. În numărul ultim am dat o mică cronică despre modul solemn cum a fost predat regimentului românesc No. 2, zis „Imperatul Alexandru I.“ garnisonat în Plevlje (sanjakul Novi-Pazar) portretul în mărime naturală a țarului Nicolae II. Se vede că incidentul are și colorit politic pronunțat, oșoi atașatul militar rusesc din Viena, colonelul Voronin, în vorbirea sa zise într'altel, că: „țarul a trimis portretul ca suvenir din anul 1896, când regimentul alexandrin, cu privilegiul visitei sale în Viena, și-a câștigat recunoștința lui pentru prestațiunile sale escelente militare.“ Ear „Neue Fr. Presse“ de la 19 scrie:

„Sărbura de la Plevlje a fost o nouă dovadă înbucurătoare despre înfrățirea armatelor austro-ungară și rusească, dar ea are afară de aceasta și o importanță politică departe mergătoare. Ea este întărirea înțelegerii austro-rusești despre menținerea păcii și a statu-lui quo în Balcani. Această solemnitate militară, la care a fost poftit și reprezentantul Sultanelui, Sulejman-pașa, de sigur va contribui mult întru liniștirea spiritelor diferitelor naționalități în partea apuseană a peninsulei balcanice.“

Și celelalte ziare din Austria talmăcesc tot astfel incidentul.

Cu doue măsuri. Jeluindu-se împotriva hotărârei consiliului comunal de la Brașov, „Pesti Napló“ spune că „pe temelul legii de naționalități din 1869 consiliile comunale ele însuși își hotărăsc limba în care să discute. Protocolul însă se poate purta și în limba aceea pe care o dorește a cincina parte din reprezentanții cu drept a vota“. Recunoaștem și noi că legea de la 69 a voit să dea și minorităților dreptul limbii, numai că în întreaga țară, minorităților nemaghiare nu li se ia în seamă justele lor cereri privitoare la limbă, după cum nu s'au luat în seamă nici la Brașov, în al cărei consiliu maghiarii nu alcătuiesc a cincina parte.

Convocarea congresului național — bisericesc.

Ioan, din îndurarea lui Dumnezeu archiepiscop al bisericii ortodoxe române în Tran-

silvania, și metropolii al românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, Preasfințitului frate episcop, venerabilelor consistoare eparchiale, onorabililor deputați congressionali, iubitelui cler și popor din provincia Noastră metropolitană: dar și milă dela Dumnezeu, și salutarea Noastră cordială!

În virtutea concluderii consistoriului metropolitan relativ la afacerea întregirii venitului preotesc în condițiile legii regnicolare art. de lege XIV din anul 1898, convocăm și prin aceasta declarăm convocat congresul național-bisericesc al provinciei Noăstre metropolitane, în sesiune extraordinară, pentru obiectul întregirii venitului preotesc, la biserica parochială din cetatea Sibiu, pe Duminică, ce cade în 16/28 a lunii curente, la 9 oare înainte de amiază, în care zi după terminarea ritualelor bisericesti va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările conform regulamentului afacerilor interne.

Dat în reședința noastră arhiepiscopoească-metropolitană în Sibiu, la 6/18 Maiu 1899.

Ioan Mețianu m. p.

Conferența de pace.

Numele oficial adoptat al conferinței din Haga nu este acela „de desarmare” ci „Conferența păcii”.

Limba oficială a ei este cea franceză. Între alte propuneri făcute Congresului este și cea a Elveției, pentru completarea Convenției dela Geneva, anume:

- 1) Răniții vor fi declarați neutri. 2) Se va discuta, dacă răniții făcuți prizonieri vor fi, după vindecare, tratați ca prizonieri de războiu, sau trimiși la vetrele lor. 3) Convenția să se aplice și războaielor maritime. 4) Identitatea prizonierilor de războiu, a morților și a răniților va fi stabilită cu mai multă îngrijire. 5) Soldații vor trebui să cunoască Convenția dela Geneva. 6) O gendarmerie specială de campanie va fi creată pentru căutarea și protecția răniților pe câmpul de luptă. 7) Ambulanțele vor fi stabilite la o distanță suficientă pe câmpul de războiu, pentru a evita contagiunea. 8) Societățile Crucii-roșii vor fi recunoscute în mod oficial; personalul și stabilimentele lor vor fi declarate inviolabile.

Delegații Statelor-Unite au primit mandat să facă să se adopte următoarele trei mari principii: 1) Instituirea unor tribunale de arbitragiu. 2) Estensiunea declarației dela Paris 1856, așa ca să nu se permită contrabandă de războiu. 3) Estensiunea Convenției dela Geneva la războaiele maritime.

Desbaterile în secții vor ținea cel puțin două luni, apoi se va numi un comitet permanent, împărțit în mai multe comisii, care va fi însărcinat să prepare rezoluțiunile, cari se vor propune conferinței în ședință plenară.

HAGA.

Vineri s'a deschis în Haga adunarea de pace, asupra căreia se așteptă privirea întregii lumi. Haga a devenit deci centrul interesului tuturor popoarelor înaintate în învățătura Poziția orașului Haga e din cele mai admirabile și o mulțime de amintiri mărețe sunt legate de orașul acesta. De Marea-nordică nu e desparte de cât cale de 5 chlm. Impregiurimile Hagel sunt pădurile frumoase, luncile verzi și lacuri întinse, cu apă limpede. Stradele sunt plantate pe de margini cu arbori străvechi și pretutindenea e verdețură; de aceea se și poreclește Haga cea verde.

În locul unde acum e așezat orașul, mai înainte era locul de vânat al conților olandezi. În anul 1250 nu se afla de cât un singur palat, castelul vânătoresc al regelui Wilhelm. Capitală a țării, Haga a devenit numai în veacul al 16-lea. Aici s'a încheiat întâia convenție maritimă a Puterilor europene la anul 1710 și tot în anul acela o a doua convenție, aci s'a sfințit tovărășia franco-anglo-olandeză, aci s'a încheiat pacea de la 1717 dintre Spania,

Savoia și Austria. Ludovic Bonaparte s'a strămutat din Haga la Amsterdam, ceea ce a adus însemnate pagube vechiului oraș. Însă în anul 1813 reședința domnitorului earăși s'a mutat la Haga.

Haga e unul dintre cele mai regulate orașe din Europa. Stradele-i sunt largi, unele din ele sunt strătăiate de canale și peste cari sunt construite poduri arhitectonice.

Casele din Haga sunt foarte simple, de moda veche, fără nici o înfrumșetare din afară, așezarea lor încă e foarte cu gust făcută. Are șase piețe mari, dintre care cea mai mare pe jumătate e plantată, iar cealaltă jumătate constă din un lac. În palatele străvechi se păstrează comori multe, vechi și foarte prețioase. Pe una din piețele orașului Haga se ridică măiestros statua lui Spinoza. Afară de monumentul acesta Haga se felește și cu statua aurită a lui Wilhelm de Olanda și statua evestră a lui Wilhelm I. de Orania. Muzeul e foarte bogat în manuscrise prețioase și în lucrări de pictură, de cari se mai găsesc și în palatele familiilor bogate.

Cel mai pictoresc loc din Haga și jur e pădurea de lângă Haga, care nu e în depărtare mare. În mijlocul acestei păduri se ridică vechiul castel *Histen Bosch*. În în sala cea mare a acestui castel se ține conferența de pace.

Castelul acesta și-l'a zidit soția lui Wilhelm I. pentru ca să locuească în el cât va mai trăi. Aici a trăit văduva domnitoare, retrasă de sgomotul lumii, ne mai trăind pentru altceva de cât pentru literatură și arte.

Exteriorul castelului e foarte simplu, dar e atât mai minunat e interiorul lui. În odăile acestui castel stau îngrămădite nui de lucruri prețioase. Frescurile au fost csemnate de către cei mai vestiți pictori. Multe din capod-operele lui Jordaens, Witt și Van Thulden înfrumșetează pereții acestui castel.

Partea cea mai admirabilă a palatului e așa numitul salon oranian, aici se va sfârși conferența de pace. Pereții acestui salon cu cupola sunt înfrumșeți cu picturile lui Jordaens și Meister, desenuri artistice care înfășoșează cu coloritura școalei lui Rubens, vitezile Principelui Enru de Orania. Salonul acesta ajunge-va la un nou renume.

DIN ROMANIA

Pelerinagiu la Florica

Ca în fiecare an dela moartea marcului Ioan Brătianu, așa și ast-an la 9 Maiu s'a făcut un pelerinagiu la Florica, unde este înmormântat neuitatul patriot.

Intrunire.

La 7 Maiu s'a ținut o mare intrunire la Ploiești, unde s'a aclamat și hotărât candidatura dlui D. Sturdza.

BRAVO RESPUNS.

Dl protopop Voina, faimosul domn Voina, ține să nu lase fără răspuns interpelearea ce veneratul profesor I. Popea a făcut în Sinodul arhiepiscopesc privitor la certurile și abuzurile din Brașov, puse la cale de Compania Voina — Vlaicu — Saftu.

Publică deci în „Tribuna” (unde s'ar și apăra cauzele rele și urite?) dela 6/18 Maiu „un răspuns” în care privitor la *causa sarea catedrelor de igienă* zice: „Nu avem bani cu ce să plătim (nici acum când e la putere „protectorul”? Red. „T. P.”) și ar fi o nebunie a face lux din sărăcie”.

Va să zică după părerea dlui Voina, mult faimosul protopop și președintele B-foriei școlare, a învăța pe elevi *igienă*, este *lux*? Ce vor fi zicând la această afirmațiune — boacăină tinerii profesori cari desigur despre *igienă* nu împertășesc părerile dlui Voina?!

Catedra de *igienă — lux*? Brava președinte, bine apreciază științele. Cât despre „abolirea” catichetului Baulescu, o figură venerată în viața noastră bisericască, și înlocuirea lui cu faimosul Saftu e o batjocură contra careia de sigur protestează toți oamenii de bine.

D-le Voina! Dar nu d-ta ai umblat, nu tocmai demult, pe la consistor și cu „Mo-

torul Oficial” în mână și căutat să documentezi (cu succes chiar!) că „individul” Saftu e *neurednic* să ocupe un post de *preot* (în Brașov ori aiurea). L'ai descris (nu era lucru greu!) ca pe un *imoral și incoret* (avea în mână probele date de chiar ministrul Take Ionescu) și acum vrei să-l pui profesor de *morală*.

Cine s'a îndreptat: Saftu, ori d-ta te-ai coborât la densusul?

Ori și cum ar fi, rămâne adevăr mare, că în nici o școală igienă nu trebuie privită ca *lux*. Voluminosul Saftu dacă ar fi învățat v'odată igienă, desigur nu ajungea *destituit* prin România, nici Voina să-l descrie ca *imoral*, și amândouă, învățând prin igienă — *moderațiune*, nu ajungeau să se ocupe de isprăvile lor oameni chiar în sfântul Sinod.

NOUȚĂȚI

Arad, 22 Maiu a. 1899

Consistorul metropolitan care a fost intrunit la Sibiu și-a terminat Sămbătă ședințele. S'a decis a propune congresului național-bisericesc să primească ajutorul de stat.

Statua arhiducelui Albrecht, cel care așă i a iubit pe soldații români, a fost desvelită ieri în Viena cu mare strălucire. A prezidat însuși M. Sa, care cu acest prilej a primit visita prințului George al Saxoniei, a prințului Albrecht al Württembergului, precum și a generalilor Loe și Motzmer, reprezentanții împăratului Germaniei.

Desvelirea monumntului s'a făcut în prezență M. Sale și aproape a tuturor arhiducilor precum și a numeroaselor delegațiunii.

Confiscare din cauția „Tribunei Poporului”. Sămbătă după amiază colaboratorul nostru dl *Emanuil Măglașiu* a fost chemat la procuratura din loc, unde i s'a împărășit că din cauția „Tribunei Poporului” s'a confiscat 10 fl., pedeapsa bănească dictată în procesul dela 22 Februarie a. c.

Câtă nerușinare! Organul dăianist a ajuns de o nerușinare fără seamă în presa noastră. Pentru a ne calomnia pe noi, afirmă că Preasfinția Sa episcopul Popea n'a declarat nimic, că nu primește alegerea, ci totul a fost o apucătură de a noastră. Chiar dacă vre-o beclnic i ar fi spus lui Dăianu acest lucru, îi era ușor să se convingă despre adevărul adevăr, întrebând pe metropolitanul Mețianu, care a primit el însuși *telegramă și scrisoare expresă privitor la respingerea alegerii*. Nu adevărul îl caută însă nepotul faimosului *Daian*, ci el după reclamă umblă, să și poată trece marfa; și bate deja toba, spunând că „multe vor eși l: că la iveală”, vezi Doamne, pentru a dovedi că cei 30 deputați sinodați nu și iubesc biserica și neamul, ci sunt *trădători*, fiind că n'au ascultat sfatul lui *Daian*... Prevenim însă pe cei din „neamuri” cari se mai agită și acum, să înceteze cu metodele, că dacă ne tot provoacă, vom răspunde așa, în cât puzderie îi facem, *de la cap, și până la cea din urmă codiță*.

Dacă a fost „angajat” *Daian* al condeiului să laude „neamurile” și pe „nați onalistul” Hamza, n'avem nimic de zis... La drumul mare să nu iasă însă și să nu atace onoarea numănuia, că-l frigem peste ghiare.

Societate pentru fond de teatru român, care anul acesta avea să-și țină adunarea generală în Abrud, nu se va putea întruni acolo, din cauza că moartea regretatului fruntaș al Munților-Apuseni Alesandru Filip a doborât în doliu mai multe familii și astfel succesul petrecerilor sociale, cari s'ar aranja din incidentul adunării generale, n'ar putea fi complet și la nivelul dorit de ospitalitatea și de zelul național al confrăților noștri din acele părți. Acum comitetul Societății se va adre-a aiurea spre a se putea

ține adunarea generală, rămânând ca în anul viitor aceea să se întrunească la Abrud („Familia”).

După hoții — adămaș. Ziarele patriotice aduc amănunte înveselitoare despre sângele rece cu cari primesc mai marile prin comitate știrea despre hoșii ce săvârșesc cei mai mici. Astfel se știe, că mergând la Comorn, membrii anchetei ministeriale au fost primiți de fișpanul Sárközy cu mare alaiu, car după-ce au constatat că hoșii cassierului Toth sunt foarte mari, fișpanul a dat un banchet, la care au participat toți „onorații” din oraș... Numai Toth lipsea! El s'era în mână, și încă lăsat cu mâncarea robilor, căci cei d'afară nu se mai gândesc la densusul Ingratilor!

Ziarele patriotice povestesc de altfel, că ducându-se comisia la locuința lui Toth au rămas surprinși de lăcușul și bogăția din casă. Toth era aranjat ca un Krivany; și un magoat l'ar fi putut invidia.

Ticăloșie ovreiască „Hazánk” (Jela 21 c) știe că pe moșia ovreiului, *tornyai S-hossberger* 300 lucrători (angajați cu 40 cr. pe zi și până) sunt hrăniți mai rău de cât câni. În loc de pâne li-se dă adică un fel de cocă, făcută din țărțe și nu se mai știe ce gunoi de sămânță. Redacția numitei foii are o asemenea „pâne” și se revoltă adânc în contra ticăloșiei ovreiești. Lucrătorii, săracii, sunt Slovaci... La bun traiu au fost angajați în „Canaanul maghiar”.

Conferințele învățătoresci, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhiepiscopescă din Sibiu. Conferințele învățătoresci din arhiepiscopescă ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisariul consistorial. La sfârșit se află trei lucrări mai bune și anume: „istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului”, „istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școala”.

Hoția cea mai nouă în legătură cu cele scrise alaltăieri despre hoția notarului dela Majos, cottul Tolna, se mai comunică următoarele: Notarul Schaldt Gyula era un maghiaron de întâia clasă. Paralel cu lucrarea lui de desnaționalizare a Șvabilor săvârșea tot felul de falsificări de documente pe numele țăranilor fruntași și cu acestea documente ridica bani din casa orfanală a cottului Tolna. Trăia ca și Krivany și Bacs, boierește. Încă înainte de asta cu 10 ani pe când era în Zomba a fost prins cu bani furati. Din subnotar ce era a avansat la notar, căci era sprijinit de însuși protopretorul. Mai târziu a ajuns, pentru meritele sale de coteș în frumoasa comună Majos, unde ducea un traiu cel puțin ca un baron. Cheltuia câte 10—12 mil fl. pe an. Era un om foarte isteț și numai aceste împrejurări și neglijenței condamnable a superiorilor săl se poate atribui jefuirea banilor obștești. Până acum s'a aflat lipsa alor 12.000 fl. În decuraul cercetării Schaldt n'a fost păzit bine, s'a sters către Pecs unde și-a pus capăt vieții, ca un om ce și-a îndeplinit bine-treburile.

Nota hazlie se menține în rapoartele și chiar în eremiadele ce „neamurile” scriu despre alegerea dela Arad. Astfel „Gazeta” dela 8/20 ear' aduce un articol din Arad semnat de „Un descendent al lui Mariot” (cel cu ciapță pe cap), în care, după ce p'ocoloană întreagă face o zeamă lungă, făjurând pe dl Mangra, ziarul nostru, pe Sturdza, Băușty, și mai amestecând și pe Ghenadie, Memorandul,—numai pe tata Nece l'a uitat, — ea-l cum termină:

„Voiți să știți, cu ce meșteșuguri a stors Mangra majoritatea de un vot pentru fitorul său patron? Aflați atunci, ca o pârăcie din ele, că în otelurile din Arad pe timpul sinodului au instalat telefoane secrete la chiliile, în cari erau domiciliați deputații sinodați; că la curtea episcopoească din Arad au stat ziua noaptea câte doi de-

fectivi, ca să poată observa toate mișcările sinodurilor, ca pe niște Aradului furnica horda i (hama) solviți, ca să insulte pe acei deputați, care nu aderau la Mangra-Goldis; că au pus în mișcare toată jidovimea din Arad pentru sprijinirea lui Goldis; că au alarmat întreg aparatul administrativ-politic pentru reușita apostatului; că toți flamânzii de pe la „Tribuna Poporului” și dela „Victoria” au fost puși să insceneze scandaluri și să terorizeze sinodul electoral, etc. etc.”

Comedie mai mare nu ni s'a dat să citim. Ce și-o fi zis argonauul când s'a prefăcut în descendent al lui Mariot? De ce numi „Tribuna” să aibă istoria cu telefonul secret? Iar' s'o facem de ris și pe baba dela Brașov...

Dle cu două ubicații și ros pe cap d'atăta învățătură: n'ai face bine să ne spunți cum e telefonul ăla secret? Dacă l'ai inventat, cereți și patentă și să știți că vă îmbogățiți mai tare de cum șiți sperat sub a doua domnie a neamurilor, pe care o depășiți atât de amar.

Și încă ceva: care deputat sinodal și de care hamal a fost huiduit? Unde au fost jidovi și ce aparat „administrativ-politic” am pus în mișcare? Și de ce v'ar fi genat dacă s'ar fi aflat că în preajma alegerii care deputați sinodali au fost citați pe la curtea episcopescă, unde era găzduit mitropolitul? Eată întrebări, la cari desigur nu veți răspunde nici odată!

Organi gr. catolic despre alegerea episcopului dela Arad. În numărul său de ieri „Unirea” scrie următoarele despre alegerea de episcop al Aradului:

„Alegerea aceasta a surprins neplăcut pe toți Români cu inimă pentru biserică lor. Suntem apăsați pe toate terenele, toate instituțiile ni-se răpesc, ne a rămas singură biserică, care la frații gr. ort e și autonomă. A alege de cap a unei diecese, și încă a uneiia dintre celea mai mari și mai bogate pe un astfel de om, care și-a călcat în picioare biserică sa a botjocurit ss. Canoane, votând legi potrivnice bisericii și profesându-se de adict a celor mai mari dușmani ai acestui sânt așezământ, este ceva ce te indignează și revolta. Dar nu numai persoana ci și chipul cum s'a făcut alegerea, incriminările, învinuirile, acușele și tot aparatul acela necinstit, cu care a lucrat câți va oameii, cari de bună samă interese josnice rîvnesc, toate aceste ne-au scârbit amar. Lucruri de acestea nu s'au mai at în biserică românească până acum, și e foarte trist, că a trebuit să le vedem săvârșindu-se chiar la aniversarea zilei de 3/15 Maiu!”

Care va să zică, după ale „Unirei” vederi majoritatea Sinodului gr. ort. român din eparchia Aradului nu și iubeste biserică din înțelege și n'a apărut interesele Dieceșei; tot așa, verdictul adus de consistorul metropolitan în afacerea „apostasier” — de sub care acuză părintele Goldis a fost absolvat — în ochii marilor naționaliști dela „Unirea” n'are nici o volorare.

Acum înțelegem reușităle din „Tribuna” și „Gazeta”. Era unul și același plan după care se lucra. Cine se aseamăna, se adună și e bine să ne însemnăm că confrății de mai sus s'au adunat într'a batjocori sinodul bisericii lor — surori!

Cum combate descendentul lui Mariot. În articolul său din „Gazeta”, eată între altele, cum combate „descendentul lui Mariot” la adresa dlui Mangra:

„Mangra și-a ajuns culmea metecnelor sale. De aici încolo i-s'a infundat lucrarea ascunsă de sobol. Apucăturile și amăgirile lui nu vor mai prinde. Câtăva vreme îi va mai succede poate a seduce o părticică a descendenților lui Mariot și Claudiu, sumuțați de el și în neschiință încă cu cine au de a face. Dar și acestora, azi mâne îi se vor deschide ochii și se vor înspăimînta d' atăta defăimare, bajocură și corupție, cât a cumulat acest flu. ne-credinc de prescura, ce a mâncat o la tatal seu. În detrimentul bunei înțelegerii, și a paclnicei conștințării între frații!”

Și din ura ce tradează șirele de mai sus se poate judeca câte „geșefuri” îi s'au tăiat neamurilor când ele nu se rușinează și injura în acest chip țigănesc.

Păzmăndy earăși aiurează. Scriind în „Magyarország”, voagierul Păzmăndy eară bate câmpii pe socoteala naționalităților nemaghiare din țeară și cere ca după ce s'a desființat „secția naționalităților”, nici să nu se mai pomenească de ele, căci „Ungaria e stat unitar, cu caracter de rasă”. Propune apoi ca „să nu se îngăduie nici o uneltire naționalistică, nici o adunare, nici o organizare a parte. În Ungaria nu se poate suferi nici un comitet naționalistic, nici un corp de alegători, cu un cuvânt nici un așezământ cu tendințe de exerciere a drepturilor politice”. Și ca proștia să fie completă, capul strchiat al lui Păzmăndy mai cere de la Széll ca să organizeze bine poliția, ca astfel să se cunoască conducătorii naționalităților. — Din așa cap, așa idei.

Restaurarea casei în care s'a născut Mathia. Din Cluj se scrie, că afacerea cu restaurarea casei în care s'a născut regele Mathia a dat ansă la un conflict între orașul Cluj și ministru. Consiliul comunal a votat adecă 25 mi pentru restaurare, ministru însă a scârbit suma la 12 mi, pe cuvânt că Clujenii vor să o dăruiască reședinței „Eke”. Neavând putere d'a se opune poruncei ministeriale consiliul comunal din Cluj s'a învoit să o restauzeze și cu 12.000 fl.

„Pachod na Sibir” — se desființează. O depeșă oficioasă din Petersburg vestește: Intr'o conferință ținută sub președința Impăratului, pentru a delibera asupra chestiunii de deportare este, nu numai nefolositor, ci și prejudiciabil Siberiei. În urma dezvoltării materiale și intelectuale a Siberiei, deportarea a perdit caracterul ei de pedeapsă și constituie o piedică a progresului.

Impăratul a ordonat întrunirea unei comisii pentru a discuta înlocuirea deportării prin alte pedepse.

Schimbări de pământ. Orașul Ciaba a cumpărat de la cantele Ferdinand Trauttmansdorf moșia lui de la Gerendaz pe preț de 3 milioane fl. Moșia care cuprinde 12.000 jugăre are să fie parcelată și vândută la micii proprietari.

O copilă de 14 ani, cu numele Kmetty, din Budapesta, aș de obosită de viață se simțea, încât a vrut să și curme zilele sărind, Joia trecută, în Dunăre; dar matrozii au scos o încă de cu vreme, astfel că poate încă earăși va găsi plăcerea de a mai trăi.

Iarăși „Rupeți-o cu Roma”. În Graz a fost arestat zilele trecute un funcționar de tribunal Dr. Fraiss, dovedindu-se, că afară de a fi unul din agenții cei mai zeloși în serviciul lozincei „Rupeți-o cu Roma”, s'a făcut vinovat de crima vătămării Impăratului.

Francisque Sarcey. Iată câte-va notițe biografice despre ilustrul critic de teatru francez, mort în Paris:

Sarcey, născut la Dourdan (Seine et Oise), la 8 Octombrie 1828, a făcut studii strălucite la liceul Charlemagne, obținând câte-va premii la concursul general, a fost primit în școala normală, în 1848, ca promovât al 5-lea. Taine, Libert, About și Lamu fiind cei dintâi patru. În acest timp el publică mai multe articole de filosofie și de actualitate, sub un pseudonim, într'un mic ziar din Grenoble. Recomandat de citre d. About ziarului „Figaro” el publică sub numele de „Satané Beut” și „S. de Suttières,” o serie de studii de critică contemporană. El publică în același timp articole literare în „Revue européenne”.

În 1859 Sarcey a fost însărcinat, în noul ziar al dlui Guérault, „l'Opinion nationale”, cu foiletonul dramatic, pe care-l redijă într'un mod remarcabil și cu o autoritate necontestată. El scrie de asemenea mai multe articole de critică și de fantazie în acest ziar pe care-l părăsi în 1897 pentru a lua fo-

letonu ziarului „Temps”. Între anii 1868 și 1871 el scria zilnic, în ziarul „Le Gaulois”, articole în care combătea camenii și lucrurile de actualitate.

În luna Mai 1871 el publică o broșură hebdomadară, „Le Drapeau tricolore”, care a fost de scurtă durată, până când intră la ziarul „Le XIX Siècle”, fondat de Edmond About. Fără a întrerupe colaborarea sa literară la „Le Temps”, el întreprinse în noua foaie o campanie cotidiană contra abuzurilor magistraturei și ale administrației.

Sarcey a publicat: le „Nouveau Seigneur de Village” (1862) nuvele satirice; „Le Mot et la Chose” (1862) studiu filologic; „Le Siège de Paris” (1871) impresiuni și suveniruri; „Etienne Moret” (1876) studiu psihologic; „Le Piano de Jeanne,” (1876); „Comédiens et Comédiennes,” „la Maison de Molière” (1877) etc. etc. . .

Jidovii în Palestina. Dintr'un raport consular asupra Palestinei reese, că din 200.000 locuitori, 40.000 sunt evrei, cari locuiesc acolo de peste 20 ani. În Ierusalim sunt 22.000 evrei, dintre cari pe jumătate imigrăți din Europa și America. Vre-o 960 familii israelite numărând vre-o 5000 persoane se află pe 22 coloni fundate de societăți europene. Sultanul e dispus să acorde concesiuni de drumuri de fer, porturi etc.

MED. UNIV.

Dr. Romulus L. Crăciun

specialist pentru morburii interne și a reluat praxa balneară în

Karlsbad, Alte Wiése „Deutsches Haus“

Consultațiunii dela 1 Maiu — 15 Octombrie a. e.

ULTIME ȘTIRI

Din Austria.

Programul comun al Nemților.

Nemții opoșionali din Austria, după ațtea luni de muncă și după trei ani, în care n'aveau nici un program comun, și l'au elaborat și dat publicității Dumineca trecută a Rasaliilor apusene. Lucru știut, că la consfăturile și elaborarea programului nu au luat parte Nemții partidului catolic-poporal, care aparține majorității, precum nici grupul întransigent al lui Schönerer Wolf.

Pentru caracterizarea programului încă din capul locului, reproducem din „Vaterland”, care ajunsese, prin indiscrețiune, a publica din el un extract esențial, următoarele șire:

„Nu lipsește altceva decât ca domnia lor să protesteze în mod solemn în contra oricărei solidarități cu Schönerer și Wolf. Aceasta ar fi o ingrătitudine patentă; căci de la cine altul porcede întreg acest program, dacă nu de la Wolf și Schönerer, cari ar avea destule motive, de a înțenta proces delegaților partidului obstructioniste pentru călcarea drepturilor de autor.”

Programul este compus din trei capitole principale: 1) Cerințele generale național politice; 2) Principii generale asupra regulării folosirii limbilor; și 3.) Dispozițiunile speciale pentru singuraticle țeri.

Din partea primă scoatem următoarele puncte:

„Busele pentru aplanarea certelor naționale în Austria, se pot găsi numai recunoscându-se acea poziție a Nemților, pe care ei o aveau în decursul secolilor și a cărei menținere este stîlpul principal pentru viitorul acestui stat. Cerem deci, în primul rând, să fie oprit sistemul practicat de decenii, prin care pretensiunile tuturor celorlalte popoare se îndestulesc în dauna Nemților.”

„Răspingând toate tendințele de drept public ale celorlalte popoare și partide, ținem ferm la constituția, precum și la unitatea statului, și cerem ca acest stat să capete numele comun de: „Austria”.

Partea a două cuprinde ca puncte cardinale:

„Toate edictele, ordonanțele și îndrumările în chestiunea folosirii limbilor să fie desființate fără excepțiune. Valabilitatea unei limbi generale mijlocitoare” (allgemeine „Vermittlungssprache”), precum și aceea a limbilor oficiale interne și externe în oficiile de stat și autonome să fie fixată în diferite părți ale statului prin lege.

„Limba generală mijlocitoare să fie cea germană. Ea să fie limba Reichsrathului, a tuturor actelor de stat, a ministerielor, a tribunalelor supreme și a tuturor celorlalte locuri centrale.”

Economie.

Grâne.

20 Maiu.

	Arad:	B.Pesta:
Grâu - Maiu	fl. 8.10—8.50	fl. 8.99
„ Oct.	„ — —	„ 8.10
Cucuruz Maiu	„ 4.10—4.15	„ 4.50
„ Iulie	„ — —	„ 4.59
Orz —	„ 5.60—6.—	„ —
Săcară —	„ 6.50—6.80	„ 7.10
„ pe Octom.	„ — —	„ 6.59
Ovės —	„ 5.——5.10	„ 5.58

Cursul pieței din Arad.

Din 19 Maiu n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump. fl.	9-47	vënd.	9.51
Lire turcești	„ — —	„ — —	„ — —	„ — —
Imperiali (15 R. aur)	„ 18.90	„ — —	„ — —	„ 19.—
Ruble rusești 100 à	„ 126.—	„ — —	„ — —	„ 127.—
Galbeni	„ 5.58	„ — —	„ — —	„ 5.63
Napoleon-d'or	„ 9.48	„ — —	„ — —	„ 9.55
100 Marce germane	„ 58.50	„ — —	„ — —	„ 58.92
Livre sterling	„ 11.90	„ — —	„ — —	„ 12.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

19 Maiu.

Ungare; greutate:

bătrâne 320—380 kg.	46.——47	cr. p. kg.
tinere 320—390	„ 50.——51	„ „
„ 250—390	„ 49.——49.5	„ „
„ până 250	„ 49.——50	„ „
mijlocie 240—260	„ 47.5.——48	„ „
Române — —	„ — —	„ „
sârbești	48.—48½	„ „

Spirit:

15 Maiu.

Spirit rafinat; cu toptanu	55. —
„ „ cu micu	56. —
„ brut cu toptanu	54. —
„ „ cu mic	55. —

Păștaioase:

Fasole boabe mari albe și rot.	fl. 6.50—7.—
„ „ „ cenușii	„ 7.25 7.75
„ „ „ colorate	„ 5.75 6.—
Linte	„ 10.— 16.—
Mazere pentru fert	„ 11.— —
„ „ „ șurșită	„ 17.— —
Macu	„ 31.— 33.—

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Russu Sirianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări,

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—3. G. Coșbuc, Versuri și Proză.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene.

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănestei, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină.

Partea I. Istoria Banatului Severin până la pluta dela Mohács.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Părțile au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut.* Direcția.

„Moda Ilustrată“. Redacția și administrația: Strada Sărindar Nr. 11 în București.

Apare în fiecare Sâmbătă. A apărut Nr. 7 din 13 Februarie. Odată cu numărul acesta se imparte un supliment gratuit, care reprezintă un tipar croit de foi noi, fără cusătură îndărăt și cu nasturi în părți în mărime naturală.

Cuprinsul acestui număr e variat și interesant atât în ceea ce privește moda cât și partea literară și lucrul de mână. Se continuă publicarea romanului „Oroberta“ de Leon Barra-cand.

Prețul abonamentului la „Moda Ilustrată“.

Un an în țară. Lei 10—în străinătate. Lei 13.—
Șase luni : : : : 5 : : : : 6.50
Trei luni : : : : 3 : : : : 3.50

Avis important.

Cererile de abonament trebuie însoțite de un mandat postal sau de valoarea abonamentului în mărți postale.

A apărut nrul 27 din „Floare Albastră“ cu următorul sumar:

Pandurul, C. Sandu. Cântec bohem (poesie, St. O. Iosif. Din Corsica, I. Duscian

Cântecul isvorului (poesie). Sin-Petreanu Note din țeară, S. Voinea. Glas de corn (poesie), D. Nanu. Funcționari... (schiță. Sașre's ochii tîi (din Heine). I. Neamțu. O carte nouă, Marie Rz. Rubrică veselă Lumpatus. Criminalitate și socialism, Alfred Fouillée Crochiuri din țeară, Snoave Ecouri literare și artistice. etc. etc.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră“

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș Atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuița în orice gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspiciuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vinzere la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista ilustrată“, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poesie de G. Coșbuc. Ornatele (Odajdele) preoților idolatri. Tipuri de S. P.

Simonu. Când te ved. Poesie de Nița Din propria ei putere. Novelă de G. Simu.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vramuri grele“ este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Mă-nerva“ din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tabăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

A apărut „Aritmetica generală și specială“ de Teodor Ceonța prof. preparandial. Aritmetica menită preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, cum și al tuturor privaților, costă 2 fl.

Cartea plugarilor de Ioan Georghescu costă 25 cr.

Cea dintăiu se poate procura dela Tipografia Diecesană, din Arad, cea de a doua dela Tipografia „Aurora“ din Gherla.

A apărut „LITURGIA sfântului Iosif Crisostom“ de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl. pentru preparanți 2 fl. 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop“.

Primire de prăvălie (Dughian)

Aduc la cunoștința On. public, că am primit prăvălia de manufactură și confecțiune de modă pentru domni și dame precum și de reverenți pentru preoți dela Dl Iuliu Derestyce care se bucură de cea mai bună reputațiune prin renumele ce și-l'a câștigat în timp de 10 ani dela existența sa în Arad, și o voui conduce mai departe sub firma:

SCHLESINGER LIPÓT

mai nainte Iuliu Derestyce.

În urma experiențelor mele precum și bunelor relațiuni și legături cu diferite fabrici mă pun în plăcuta pozițiune a putea servi Onorata mea clientelă cu cele mai bune lucruri și mai ieftine.

Totodată îmi i-au voe a aduce la cunoștința p. t. domni protopopi și preoți că cu lucrarea a tot felul de odăjdii bisericesti prapore, reverenți etc. am însărcinat pe dl Adamovits Dragolin cu conducerea lucrătoarei pe care am mărit-o eară prețurile le-am scăzut.

Brăne dela 5 fl. până la 5 fl. 50 cr. Reverenți dela 20—30 fl. se pot comanda la mine din stofă de cea mai bună calitate, pentru cea mai bună croiala primesc răspunderea.

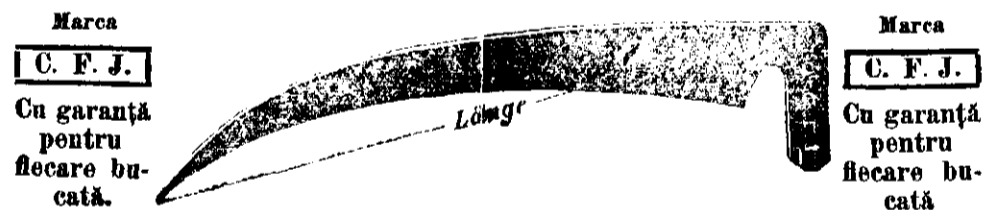
Rugând On. public pentru binevoitorul seu sprijin semnez cu distinsă stimă.

Schlesinger Lipót

mai nainte
Iuliu Derestyce.

321 4—4

Carl F. Jickeli, Sibiu

Lungimea	75	80	85	90 c/m
pe bucată	80 cr.	80 cr.	1 fl.	1 fl.

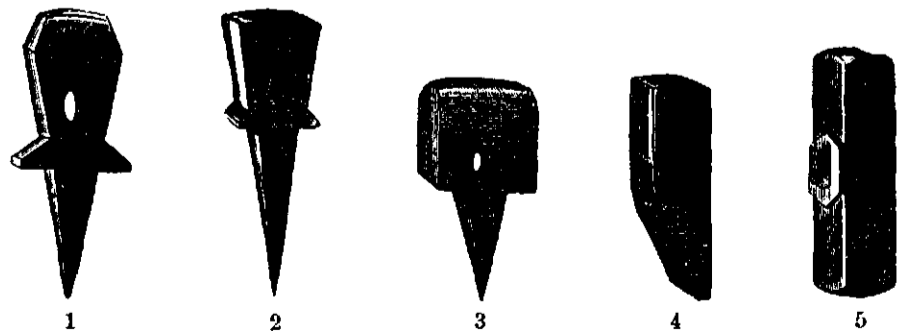
Ori care coasă cumpărată dela mine sub garanță care nu ar coresponde, se primește înapoi, eventual se schimbă, afară dacă coasa a fost bătută (ascuțită) sau întrebuițată.

La cumpărarea de 10 coase deodată se dă o bucată gratis.

Într'un pachet de 5 kilo încep după lungime cam 6—8 bucăți pentru cari e a se plăti porto postal împreună cu frachtu și proviziune de rambursar 27 cr. pentru prima și cr. 42 pentru ori care altă zonă depărtare.

În decursul acestor 10 ani din urmă mi-am câștigat o clientelă constantă ce crește în toate cercurile pentru comanda de coase, astfel că furnizez coase în toate părțile și cea mai mare parte a economilor numai dela mine comandeză coasele în fiecare an.

Grese (Cute) pentru ascuțit 327 7—10
roșii peatră chemică — — 08 cr. notezită peatră fină de Bergamos
neagră vineție peatră naturală 12 cr. Marca C. F. J. fl. —40
Marmoră de Bavaria — — 25 cr.

Cu garanță pentru secere bucată. Ori care bucată ce ar fi prea moale sau tare se schimbă cu alta.

Nicorele pentru coase ca figura	1	2	3
1 bucată	cr. 52	48 cr.	45 cr.

Ciocan pentru bătut coasa ca figura	4	250	300	fig. 5, à 350 grame.
1 bucată	cr. 45	cr. 50	cr. 55	

Toporiște de coase pentru cosit la bucate model Iullus Teutisch 100 bucăți fl. 45.
Greble de fer pentru cosit la bucate cari se pot întări cu giroafo pentru toporiști de lemn obicnuite 100 bucăți fl. 60